

*Til § 2*

Bestemmelsen indeholder en række centrale definitioner i lovforslaget. Der henvises til punkt C.2. i de almindelige bemærkninger.

*Til § 3*

Bestemmelsen fastlægger myndighedernes jurisdiktionskompetence i forhold til tjenesteydere, der er etableret i Danmark, og som leverer informationssamfundstjenester inden for EU og EØS-området.

Bestemmelsen gennemfører den del af direktivets afsenderlandsprincip, som vedrører princippet om hjemlandskontrol. I direktivets artikel 3, stk. 1, henvises til, at denne del af afsenderlandsprincippet finder anvendelse inden for »det koordinerede område«. Det vil sige, at myndighederne skal påse, at en informationssamfundstjeneste er i overensstemmelse med de nationale krav, der er fastsat inden for det koordinerede område. Der henvises til punkt C.2.8. og punkt C.3. i de almindelige bemærkninger.

De myndigheder, som lovforslaget omfatter, er de myndigheder, som allerede ifølge lovgivning m.v., er tillagt en tilsynsforpligtelse eller er administrativ ansvarlig myndighed for de regler, der gælder for informationssamfundstjenester. Direktivet og lovforslaget medfører derfor ikke ændringer af de bestående tilsynsformer.

Hjemlandskontrol set i relation til det koordinerede område vil have betydning for offentligtretlige regler om bl.a. etablering, krav om særlig uddannelse, praktisk erfaring, sprogkundskaber og lignende kvalifikationskrav, begrænsninger i de aktiviteter, som en virksomhed må udføre, krav til virksomheden og dens ansatte om tavshedspligt m.v., krav til markedsføringens form og indhold, krav om særlig information, vejledning eller rådgivning af kunden, som virksomheden skal give i sit markedsføringsmateriale eller forud for selve aftalens indgåelse, og krav til selve tjenesteydelsens form. Det har ingen betydning, om disse regler er generelt eller specifikt fastsat for informationssamfundstjenester - som f.eks. lovgivning, der finder anvendelse både på online og offline aktiviteter, og retningslinier, der er specielt udarbejdet med henblik på markedsføring, som foretages online eller på anden elektronisk måde.

Det samme regelsæt vil samtidig indeholde regler, der giver parterne visse gensidige rettigheder og pligter. Det myndighedstilsyn, der omtales i direktivet, omfatter imidlertid ikke disse regler, som det er overladt til parterne selv - eventuelt med bistand fra uden-

retlige tvistløsningsorganer eller domstole - at anvende.

*Til § 4*

Bestemmelsen fastslår, at danske myndigheder inden for det koordinerede område ikke kan gribe ind over for en informationssamfundstjeneste, som leveres af en tjenesteyder etableret i en anden medlemsstat, og som udbydes på det danske marked. Der henvises til punkt C.3. i de almindelige bemærkninger.

*Til § 5*

Efter bestemmelsen undtages visse særlige områder generelt fra afsenderlandsprincippet, jf. de almindelige bemærkninger i afsnit C.3.4. §§ 3 og 4 indebærer derfor ingen ændring i de gældende danske regler på de pågældende områder.

Listen over undtagelser er udtømmende. Myndighederne har således for disse specifikt fastsatte områder mulighed for at gribe ind og anvende danske regler over for en informationssamfundstjeneste, der udbydes her i landet af en tjenesteyder etableret i en anden medlemsstat inden for den Europæiske Union og EØS-landene. Indgrebet skal dog som hidtil respektere den gældende fællesskabsret, herunder Traktatens artikel 49.

*Nr. 1* undtager visse spørgsmål om ophavsret, ophavsretsbeslægtede rettigheder og rettigheder, som omhandlet i Rådets direktiv 87/54/EØF om retlig beskyttelse af halvlederprodukters topografi og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF om retlig beskyttelse af databaser, samt industrielle ejendomsrettigheder. Direktiv 87/54/EØF er implementeret i lov nr. 778 af 9. december 1987 om beskyttelse af halvlederprodukters udformning (topografi), og direktiv 96/9/EF er ved lov nr. 407 af 29. september 1998 implementeret i ophavsretsloven. Industrielle ejendomsrettigheder omfatter patenter, varemærker, brugsmodeller og design, og regulering heraf findes bl.a. i patentloven og varemærkeloven.

Ophavsret m.v. blev bl.a. undtaget fra afsenderlandsprincippet, fordi der samtidig med fremsættelsen af e-handelsdirektivet blev fremsat et direktivforslag omhandlende ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet. Direktivforslaget, der er vedtaget ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet, supplerer bl.a. formidleransvarsreglerne i e-handelsdirektivet.

*Nr. 2* undtager udstedelse af elektroniske penge. Virksomheder, der udsteder elektroniske penge, skal